

AMERIKANKETTUKOIRAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

Sisälllys:

1. YHTEENVETO

Tässä amerikankettukoiran jalostuksen tavoiteohjelmassa (JTO) käydään läpi lyhyesti rodun alkuperä ja saapuminen Suomeen sekä tarkastellaan rodun tämänhetkistä tilaa Suomessa. JTO:ssa kerrotaan jalostuksen tavoitteista ja niistä toimenpiteistä, joilla tavoitteisiin pyritään.

Jalostuksen tavoiteohjelma on tukena kasvattajien suunnitellessa tulevaa kasvatustyötänsä. Samalla JTO toimii tiedonlähteenä rotua harrastaville ja siitä kiinnostuneille.

Amerikankettukoira on spesialistirotu, joka on erikoistunut petoriistan ajamiseen. Tämä yhdessä rodulle tyypillisten ominaisuuksien, kuten nopean ajotyylin sekä kestävyuden kanssa tulee pitää tavoitteena jalostettaessa rotua eteenpäin. Myös kuuluva haukku ja koirien säänkestävyys ovat vaalittavia asioita.

Suurin uhka rodun säilymiselle on liiallinen sisäsiittoisuus. Ainoa ratkaisu tähän ongelmaan on uusien tuontikoirien ja mahdollisesti pakastesperman tuottaminen rodun kotimantereelta.

Rodun suosio on lisääntynyt suomalaisten ketunmetsästäjien keskuudessa. Vuosittain rekisteröidään useita kymmeniä yksilöitä. Myönteisen kehityksen takaamiseksi täytyy pystyä vakiinnuttamaan rodussa ilmenneitä hyviä ominaisuuksia. Tämän lisäksi sisäsiittoisuuden riskit on pystyttävä eliminoimaan uusien vierassukuisten geenien avulla. Näin rotu säilyy terveenä petopyytäjän apulaisena myös tulevaisuudessa. Jalostuksen tavoiteohjelmasta löytyvät ne keinot, joilla tähän kokonaisuuteen pyritään.

2. RODUN TAUSTA

Amerikankettukoira polveutuu englanninkettukoiraista sekä useista muista Euroopassa aikoinaan ketun metsästykseseen käytetyistä koiraroduista. Rodusta jalostettiin Pohjois-Amerikassa kevytrakenteisempi, nopeampi ja kestävämpi verrattuna englanninkettukoiraan. Rodun alkuhistoria ajoittuu vuoteen 1650, jolloin brittiläinen lordi Roger Brooke saapui Pohjois-Amerikkaan mukanaan englanninkettukoira ja muita eurooppalaisia ajokoiria. Kasvatustyössään hän teki lukuisia risteytyksiä käyttäen todennäköisesti ranskalaisia- ja irlantilaisia ajokoiria sekä englanninkettukoira. Vinttikoiraristeytyksillä pyrittiin parantamaan koirien lihaksistoa ja notkeutta.

Amerikankettukoiran luonteeseen ja ulkonäköön ovat jättäneet jälkensä lukuisat erilaiset valintakriteerit, joita eripuolilla maanosaa asuvat metsästäjät ovat kasvatustyössään käyttäneet. Erilaiset käyttöolosuhteet ovat vaikuttaneet siihen, ettei rotu ole kotimaassaan täysin yhtenäinen. Pääpaino rodun jalostuksessa on ollut kuitenkin kaikkialla sama: on pyritty aikaansaamaan nopea, kestävä, kuuluvasti ja intohimoisesti ajava petopyyntiin erikoistunut koirarotu. Kotimaassaan amerikankettukoira käytetään ketunmetsästyksen lisäksi lukuisten suurriistan luettavien petojen, kuten esimerkiksi kojootin ja puuman, metsästyseen.

Rodun useiden eri linjojen vaikutuksesta ei amerikankettukoirille ole vakiintunut mitään tiettyä karvanväriä ja yksilöiden väliset kokoerotkin voivat olla varsin suuria. Tunnetuimmat rotua edustavat linjat ovat Walkerin, Triggin, Goodmanin ja Julyn-kettukoirat. Suomeen tuoduista koirista lähes kaikki kuuluvat Walker-linjaan, joskin syksyllä 2004 maahamme tuotettiin kaksi Trigg-linjaista koiraa, uros ja narttu samasta pentueesta.

1800-luvulle asti rodun kasvattajia kiinnosti ainoastaan koirien käyttöominaisuudet sekä kyky suoriutua pitkäänkin kestävästä suurriistan ajoista. Vuosisadan alussa rotu oli saavuttanut nykyisen muotonsa ja 1800-luvun puolivälissä kasvattajat alkoivat arvostaa rodun pysyviä ominaisuuksia. Vuonna 1886 AKC (American Kennel Club) hyväksyi ensimmäisen amerikankettukoiran rekisteriinsä. Ensimmäinen virallinen rotumääritelmä kirjoitettiin kuitenkin vasta vuonna 1894, tohtori A. C. Heffingerin toimesta huhtikuun 17. päivänä. FCI hyväksyi rotumääritelmän vuonna 1979.

Ensimmäiset neljä amerikankettukoira tuotiin Suomeen vuonna 1994. Vuoden 2005 lopussa rodun yksilöitä oli rekisteröity yhteensä 264.

Rotua käytetään kotimaassaan sekä yksin ajavana että ajuekoirana. Metsästystavat vaihtelevat alueittain. Suomessa amerikankettukoiria käytetään pääasiassa yksin ajavina metsästettäessä kettuja, supikoiria sekä ilveksiä.

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

The Master of Foxhounds Association perustettiin rodun kotimaassa vuonna 1909 Harry W. Smithin toimesta. Tässä yhdistyksessä vaikutti kuitenkin vahvasti sellaisia henkilöitä, jotka suosivat englanninkettukoiria amerikankettukoiran kustannuksella. Vuonna 1912 J. B. Thomas oli perustamassa the American Foxhound Club:ia, jonka ensimmäiseksi presidentiksi valittiin David C. Sands Junior. American Foxhound Club hyväksyttiin samana vuonna AKC:n jäseneksi.

Suomessa amerikankettukoiralla ei ole ollut alkuvaiheessa omaa rotua harrastavaa yhdistystään, vaan rotu on kuulunut Suomen Ajokoirajärjestön (SAJ) alaisuuteen. Huhtikuun kahdeksantena päivänä vuonna 2006 perustettiin Kalajoella Amerikankettukoira yhdistys (AMKY) ry, jonka tarkoituksena on yhdistää rodun harrastajia sekä huolehtia rodun säilymisestä terveenä ja käyttökelpoisena metsästyskoirana. Yhdistystä oli perustamassa neljätoista rotua harrastavaa henkilöä. Tämän jälkeen jäsenmäärä on lisääntynyt tasaisesti.

Yhdistyksen asioita hoitaa hallitus, johon kuuluu vuosikokouksessa vuodeksi valittu puheenjohtaja ja kahdeksi vuodeksi valitut viisi - kahdeksan varsinaista jäsentä.

Yhdistys on valinnut keskuudestaan jalostusneuvojan, joka auttaa kasvattajia jalostusvalintojen tekemisessä.

Amerikankettukoira yhdistys on saanut SAJ:lta tehtäväkseen laatia rodulle jalostuksen tavoiteohjelman. Tavoiteohjelman laatimisesta vastaa yhdistyksen hallitus.

4. NYKYTILANNE

4.1 Populaation koko ja rakenne

Amerikankettukoiria on rekisteröity syyskuuhun 2006 mennessä yhteensä 278 yksilöä. Elossa tästä määrästä on arviolta vajaa 200 yksilöä. Populaation koko on liian pieni, mikä aiheuttaa suuria ongelmia jalostusvalintoja tehtäessä. Rodun jalostuksen suhteen suurimmaksi ongelmaksi onkin muodostunut koirien liiallinen sukusiitosaste, vaikkakin pentueiden keskimääräiset sukusiitosasteet viime vuosilta antavat huomattavasti positiivisemmän vaikutelman. Keskimääräisten sukusiitosasteiden alhaisuus kertoo ainoastaan siitä, että muutamia tuontiuoksia on käytetty useammalle eri nartulle, ja näin ollen osalla pentueista on sukusiitosaste ollut 0 %. Sitä tosiseikkaa ei keskimääräinen sukusiitosprosentti kerro, että nartut ovat voineet olla läheistä sukua toisilleen.

Uusia koiria on tuotettu Pohjois-Amerikasta aika-ajoin, mutta muutamien yksittäisten tuontikoirien positiivinen vaikutus kantaan on lyhytaikaista. Tuontiuoksia käytetään jalostukseen paljon lyhyessä ajassa, jolloin populaatiossa on sen kokoon nähden kohtuuttoman paljon puolisisaruksia. Lisäksi vähäisten tuontikoirien käyttämisessä on vaarana se, että ne periyttävät ei-toivottuja ominaisuuksia. Kun nuorilla yksilöillä tehdään useita astutuksia lyhyen ajan sisällä, mahdolliset negatiiviset vaikutukset leviävät pienessä koirakannassa vaarallisen nopeasti.

Suomalainen amerikankettukoira kanta on peräisin vuonna 1994 tuoduista neljästä Walker-linjaisesta erisukuisesta koirasta. Tämän jälkeen on tuotu Yhdysvalloista kaksi Walker-linjaista narttua ja kaksi urosta 2000-luvun alkupuolella. Vuonna 2004 tuotiin Kanadasta yksi Trigg-linjainen narttu sekä yksi uros. 2006 kesällä on tuotu yksi kantava vierassukuinen narttu. Tämän lisäksi uusia tuontikoiria on tulossa lähiaikoina useampia.

Jalostuksessa käytetyimmät urokset (tiedot kennelliiton tietokannasta 5.9.2006):

Blanton`s Rooster ER42827/95	5 pentuetta, 33 pentua
Blanton`s Disco ER44566/02	4 pentuetta, 33 pentua
Uhuverin Maki ER25637/02	4 pentuetta, 43 pentua
Foxmaster ER26945/00	4 pentuetta, 29 pentua
Kxx Raku ER42013/97	3 pentuetta, 28 pentua
Blanton`s Bandy ER42828/95	3 pentuetta, 18 pentua
Blanton`s Cowboy ER37137/01	3 pentuetta, 14 pentua
Super V Wanderer ER16097/05	2 pentuetta, 23 pentua
Reno ER19124/96	2 pentuetta, 18 pentua
Uhuverin Bill ER14926/03	2 pentuetta, 11 pentua

Keskimääräisten sukusiitosprosenttien kehitys vuosina 2003 - 2006:

2003 (4 pentuetta) 7,23 %
2004 (8 pentuetta) 10,30 %
2005 (6 pentuetta) 3,13 %
2006 (1 pentue) 0,00 %

4.2 Luonne

Amerikankettukoira on luonteeltaan rauhallinen ja tasapainoinen. Näyttelyistä koirat ovat saaneet luonteen osalta pääsääntöisesti ”ykkösen”. Rodulle on ominaista isäntänsä/emäntänsä miellyttämishalukkuus. Myös tässä rodussa on joiakin arkoja yksilöitä. Arkaluonteisten koirien käyttäminen jalostuksessa ei ole suotavaa, mikäli arkuuden tiedetään olevan seurausta perimästä. Hyvin usein arkuudelle löytyy myös muita syitä, kuten koiran liian vähäinen käsittely ja koulutus tai liian kova kuri. Amerikankettukoirat ovat luonteeltaan nöyriä, eivätkä yleensä tarvitse kovaa äänen korottamista totellakseen. Metsästystilanteissa koirista paljastuu kuitenkin toinen luonne, joka kertoo koirien intohimosta petoriistaa kohtaan. Muita koiria, lapsia tai vieraita ihmisiä kohtaan rodun yksilöt käyttäytyvät yleensä mallikkaasti ja ystävällisesti.

4.3 Käyttöominaisuudet

Amerikankettukoirat ovat vähäisistä koekäynneistä huolimatta osoittaneet kykynsä ajaa menestyksekkäästi kettua myös suomalaisilla ajokoesäännöillä, vaikkakaan kyseiset säännöt eivät suosi rodulle tyypillisellä painostavalla tavalla työskenteleviä koiria. Nykyiset koesäännöt sopivat paremmin hitaasti ajaville ja herkille koirille. Amerikankettukoiria on jalostettu jo vuosisatoja ajamaan riistaa intohimoisesti ja todella vauhdikkaasti. Suomalaisessa koirakannassa on esiintynyt ongelmaksi asti liiallista tiukkuutta. Siitä huolimatta rodussa on jo kolme kaksoisvaliokoiraa: KXX Big Mac, KXX Raku sekä KXX Uhuverin Ritu. Näiden lisäksi ainakin kaksi edesmennyttä koiraa ajoivat ykköstuloksia menestyksekkäästi mutta niiden omistajat eivät yrittäneet saada koiriaan käyttövalioiksi, vaan keskittyivät kilpailutoiminnan sijaan metsästämiseen. Kxx Big Mac sekä kaksi kertaa kokeissa käynyt ja kaksi ykköstulosta ajanut MVA Jakson ovat voittaneet ketunajokokeiden piirinmestaruuksia. Nämä tulokset osoittavat, että amerikankettukoira on tullut varteenotettava vaihtoehto suomalaisille ketunmetsästäjille.

Amerikankettukoirista kahtatoista (12) on käytetty ketunajokokeissa. Koekäyntien määrä on yhteensä 38, joista 19 ykköstulosta, kaksi (2) kakkostulosta, yksi (1) kolmostulos, viisitoista (15) nollatulosta sekä yksi luopuminen. Näin ollen joka toinen koekäynti on tuottanut KEAJ-1 -arvoisen tuloksen ja palkitsemisprosentti on 58. Ykköstulokset jakautuvat kuudelle koiralle, joten puolet kokeisiin osallistuneista on saavuttanut kyseisen tuloksen. Tämän lisäksi yksi koira on kilpaillut MEJÄ-kokeessa.

4.4 Terveys

Rodun yksilöille ei ole tehty ensimmäistäkään terveystarkastusta. Kasvattajien ja koiranomistajien suullisen kertoman mukaan rodussa on esiintynyt yleisesti muun muassa ruoka-aineallergioita. Tietoon on tullut myös joitakin yksittäistapauksia koirien vakavammista sairauksista. Pääsääntöisesti rotu on ollut varsin terve ja rodun yksilöt ovat palvelleet metsästyskäytössä yli kymmenvuotiaiksi asti. Vaikka tilanne vaikuttaa rodun terveyden suhteen olevan hyvä, ei mahdollisilta ongelmilta tulisi sulkea silmiään. Päinvastoin rodussa esiintyneistä sairauksista tulisi saada tarkempaa tietoa.

Toimenpiteet:

- Rotuyhdistys pyrkii keräämään tietoa rodussa esiintyvistä sairauksista
- Rotuyhdistys kannustaa kasvattajia kertomaan rehellisesti ja avoimesti rodussa ilmenneistä ongelmista

4.5 Ulkomuoto

Amerikankettukoirat ovat ulkomuodoltaan kevyitä juoksijatyyppisiä, joille on tyypillistä kuroutunut rintakehä. Kevyen liikkumisensa ja kestävyytensä vuoksi rotu on saavuttanut suuren suosion runsaslumisessa Lapissa. Monet erilaisia ajavia koirarotuja omistavat ovat kertoneet jahdin jatkuvan lopputalvella amerikankettukoirien avulla, sillä ne ovat jaksaneet pitää riittävää vauhtia yllä ajon aikana paksussakin hangessa. Nykyisenkaltainen ruumiinrakenne on yksi tärkeimmistä asioista, jota rodussa tulisi vaalia. Rodun erikoispiirteet tulisivat olla näyttelytuomareiden tiedossa, sillä uutena rotuna amerikankettukoirien näyttelyarvosteluissa on voitu havaita tuomareiden vertaavan rodun rakennetta suomenajokoiraan. Ylväästi esiintyvän amerikankettukoiran tulee muun muassa kantaa häntäänsä pystyssä, toisin kuin kotoisen suomenajokoiran.

Kevyen ruumiinrakenteensa ansiosta amerikankettukoirien tassut kestävät normaalisti hyvin kovaakin käyttöä. Huomiota tulisi kiinnittää siihen, ettei eritoten urosten koko pääsisi kasvamaan ja paino lisääntymään nykyisestä. Rotumääritelmässä hyväksytään koirissa kaikki värit. Näin tulee olla myös jatkossa, eikä väriin tai ulkomuotoon tulisi kiinnittää liiallista huomiota metsästysominaisuuksien kustannuksella. Koska kyseessä on vielä niin harvalukuinen rotu, pääpaino jalostuksessa tulee säilyttää rodun terveydessä ja metsästysominaisuuksissa.

Tähän asti neljä koira on saavuttanut muotovalion arvon, joista kolmella on myös kettukäyttövalion arvo.

5. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOIMINTASUUNNITELMA

5.1 Visio

Jalostuksen ensisijaisena tavoitteena pidetään metsästysominaisuuksien vaalimista ja kehittämistä. Amerikankettukoira pyritään säilyttämään petopyyntiin spesialisoituneena rotuna, jolle on ominaista nopea haku- ja ajovauhti sekä kuuluva haukku. Rodun kylmyydenkestävyys ja kestävä tassut ovat tärkeitä ominaisuuksia, joita tulee myös vaalia.

Rotu on saanut vankan jalansijan suomalaisten ketunmetsästäjien keskuudessa. Tällä hetkellä (2006) rodusta löytyy kolme kaksoisvalioa, yksi narttu ja kaksi urosta. Näiden lisäksi useat koirat ovat ajaneet ketunajokokeista ykköstuksia. Vuosien varrella useampi ketunajokokeiden piirinmestaruus on tullut rodun pariin.

Koiria rekisteröidään tätä nykyä vuosittain noin viisikymmentä yksilöä. Jotta positiivinen kehitys voisi jatkua, täytyy rodun käyttöominaisuudet pystyä vakiinnuttamaan koko kannassa. Tähän asti rodussa on esiintynyt muun muassa liiallista tiukkuutta, mikä on omalta osaltaan heikentänyt rodun mainetta.

Amerikankettukoira on vielä niin harvalukuinen rotu Suomessa, ettei se tule säilymään, saati kehittymään, ilman uusia tuontikoiria. Pohjois-Amerikan huippu-urosten sperman tuonnin mahdollisuutta tulisi selvittää, sillä uusien koirien tuominen on kallista. Tuontikoirien käyttöominaisuuksien selvittämisessä on omat vaaransa, sillä koira voi jäädä auton alle, hukkuu tai joutua suden tappamaksi ennen ensimmäistäkään

astutusta. Tästä syystä tuontikoiria käytetään jalostukseen mahdollisimman nopeasti. Näin saadaan vierassukuisesta koirasta ainakin yhdet jälkeläiset. Tällaisessa jalostuksessa on omat riskinsä, mutta harvalukuisen rodun parissa joudutaan niitäkin ottamaan. Amerikankettukoiran jalostamisessa on hankalaa se, ettei uutta geenimateriaalia ole saatavissa Euroopasta. Kaikki tuontikoirat joudutaan tuottamaan valtameren takaa rodun kotimaasta, mikä aiheuttaa suuria kustannuksia yksittäiselle rotua harrastavalle.

Uusien koirien tuonnissa tulisi huomioida, että tuontikoirat ovat vierassukuisia suomalaiselle kannalle. Jos koiria tuodaan useampia yhdellä kertaa, tulisi pyrkiä tuomaan toisillensa vierassukuisia yksilöitä. Suomalainen amerikankettukoira on lähes täysin Walker-linjaisia, Yhdysvalloista tuotujen koirien jälkeläisiä. Vuonna 2004 tuotiin kaksi Trigg-linjaista pentua Kanadasta, jotka eroavat jonkin verran Suomessa olevista Walker-linjaisista koirista muun muassa ruumiinrakenteensa, haukkunsa sekä värityksensä perusteella. Tuontikoirien suhteen ei voida pyrkiä suosimaan jotain tiettyä linjaa, vaan kaikki amerikankettukoiraiksi rekisteröitävissä olevat uudet yksilöt vievät rotua eteenpäin ja auttavat välttämään liiallisesta sisäsiittoisuudesta aiheutuvat ongelmat.

Rodun tulevaisuuden kannalta olisi ensiarvoisen tärkeää, että mahdollisimman moni kasvattaja liittyisi vasta perustettuun yhdistykseen ja sitoutuisi toimimaan yhteisesti hyväksytyjen ja tarpeelliseksi katsottujen tavoitteiden mukaisesti. Yhdistyksen tulee pyrkiä tarjoamaan jäsenilleen vastinetta erilaisen toiminnan myötä. Yhdistys on avannut omat nettisivut ja yhtenä tulevaisuuden tavoitteista olisi saada rodun yksilöt lisääntyvässä määrin kokeisiin. Tähän pyritään rohkaisemalla jäseniä koetoimintaan sekä järjestämällä jossain vaiheessa omia kokeita. Yhtenä tulevaisuuden tavoitteista mainittakoon ensimmäisen virallisen amerikankettukoira Suomen mestarin kruunaamisen ketunajokokeissa. Yhdistys on valinnut oman jalostusneuvojan. Tiedotus- ja koulutustoimintaa tehostetaan yhdistyksen toiminnan vakiintuessa.

5.2 Populaation kokonaistila ja rakenne

Tärkein tavoite rodun elinvoimaisuuden ja säilyvyyden kannalta on uusien koirien tai sperman tuottaminen rodun kotimaasta. Tällä tavalla pyritään välttämään sukusiitosasteen nousemisesta seuraavia terveydellisiä ongelmia. Vasta nykyistä huomattavasti runsaslukuisempi populaatio mahdollistaa järkevien jalostusvalintojen tekemisen ja epätoivottujen yhdistelmien välttämisen. Tällä hetkellä on lähes mahdotonta tehdä järkeviä jalostusvalintoja, koska sukusiitosasteen välttelystä seuraa samojen yksittäisten urosten liiallinen käyttäminen jalostukseen. Varsin usein on mahdotonta löytää koiralle vierassukuinen uros, joka olisi samalla hyväksi todistettu käyttökoira, eikä sillä olisi vielä astutettu nartun lähisukulaisia.

Toimintasuunnitelma:

- Seurataan syntyneitä pentueita pitämällä yhteyttä kasvattajiin
- Pyritään saamaan kaikki terveet ja käyttöominaisuuksiltaan hyvät yksilöt jalostukseen
- Pyritään käyttämään jalostukseen useampia uroksia
- Vierassukuisten tuontikoirien käyttöä pyritään lisäämään
- Vierassukuisten tuontikoirien metsästysominaisuuksista ja terveydestä pyritään saamaan tietoa varhaisessa vaiheessa
- Terveys-/sairaustietojen kerääminen ja hyödyntäminen jalostussuunnittelussa

5.3 Luonne

Tavoitteena on vakiinnuttaa hermorakenteeltaan tasapainoinen koira, joka ei ole arka eikä vihainen. Amerikankettukoiran perusluonteeseen kuuluva hyvä koulutettavuus sekä rauhallisuus pyritään säilyttämään.

Toimintasuunnitelma:

- Luonteen tarkistaminen ennen jalostuskäyttöä
- Pentujen kasvatukseen liittyvän tietouden lisääminen
- Näyttelyarvostelujen hyödyntäminen

5.4 Käyttöominaisuudet

Pyritään säilyttämään rodun intohimoinen ja nopea ajotapa sekä erikoistuminen pelkästään petoriistaan

kohdistuvaan metsästyksen. Vältetään rodussa esiintyvän ”tiukkuuden” yleistymistä. Suositellaan käytettäväksi jalostukseen herkkähaukkuisia koiria.

Toimintasuunnitelma:

- Koekäynteihin kannustaminen
- Vältetään tiukkojen ja harvahaukkuisten koirien astuttamista

5.5 Terveys

Tavoitteena on pitää vakavien perinnöllisten sairauksien esiintyminen mahdollisimman vähäisenä. Samalla kiinnitetään huomiota rodussa esiintyvien allergioiden välttämiseksi. Jalostusneuvoja annettaessa pyritään mahdollisuuksien mukaan pitämään sukusiitosaste alkuvaiheessa alle kahdeksan prosentin – jalostusmateriaalin lisääntyessä sukusiitosprosentti-suositusta lasketaan lähemmäksi muiden rotujen vastaavaa. Näin pyritään välttämään liiallisesta sukusiitoksesta johtuvat terveydelliset ongelmat.

Toimintasuunnitelma:

- Kannustetaan yhdistyksen jäseniä tekemään terveystarkastuksia koirilleen
- Kehotetaan jäseniä ilmoittamaan koirissa ilmenevistä sairauksista
- Tiedoston ylläpito sairauksia ja vikoja periyttävistä yksilöistä
- Avoimemman suhtautumisen edistäminen sairauksiin liittyvissä asioissa

5.6 Ulkomuoto

Rotu pyritään säilyttämään kevytrunkoisena juoksijatyypinä. Amerikankettukoira on jalostettu nopeaksi ja kestäväksi koiraksi, jonka tulee painostaa ajettavaansa kiivaasti. Tällaisena rodun tulee myös säilyä tulevaisuudessa. Rodun hyvän karvapeitteen säilymiseen tulee myös kiinnittää huomiota samoin kuin kovaa käyttöä kestäviin tassuihin. Jalostusvalintoja tehtäessä pyritään huomioimaan, ettei rodun keskikorkeus laskisi. Vaikka rotumääritelmä antaa suuren haitarin amerikankettukoirien koolle, on havaittu, että etenkin runsaslumisessa Lapissa ja Itä-Suomessa kettukoiralta vaaditaan kykyä edetä vaikeissakin olosuhteissa. Tämä onnistuu parhaiten, mikäli rodun rakenne pystytään säilyttämään kevyenä ja suhteellisen korkeana.

Toimintasuunnitelma:

- Kasvattajien ja tuomareiden informoiminen

5.7 Uhat ja mahdollisuudet

Uhat:

- Populaation pienuudesta johtuva haavoittuvuus
- Perinnöllisten sairauksien yleistyminen rodussa
- Rotuyhdistyksen vähäisestä jäsenmäärästä aiheutuva toimijoiden pula voi olla kohtalokasta yhdistyksen toiminnalle ja sitä kautta rodun kehittämiselle

Mahdollisuudet:

- Rodun soveltuvuus Suomen karuun ilmastoon ja vaativiin maastoihin
- Rodun erikoistuminen petoriistaan ainoana yleisenä ajavana koirarotuna maassamme
- Hyvä luonne ja koulutettavuus

5.8 Varautuminen ongelmiin

Toimenpiteet:

- Hyviksi havaittuja koiria pyritään astuttamaan välttämättä kuitenkin sukusiitosasteen nousua mahdollisuuksien mukaan
- Kannan vahvistaminen uusilla tuonneilla
- Koirien terveydentilan seurannan aloittaminen ja nopea reagoiminen ilmeneviin ongelmiin
- Yhdistyksen jäsenmäärän kasvattaminen ja toiminnan lisääminen
- Yhdistys pyrkii helpottamaan ihmisten kynnystä tuoda uusia koiria maahan

5.9 Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi

Kaikki suunnitelmassa mainitut toimenpiteet käynnistetään ohjelman hyväksymisen jälkeen resurssien sallimassa aikataulussa mahdollisimman pikaisesti.

6.0 SUUNNITELMAN TOTEUTUMISEN SEURANTA

Amerikankettukoirayhdistyksen hallitus seuraa jalostuksen tavoiteohjelman toteutumista.

7.0 LÄHTEET

Smith, P. & R., American Foxhound A Complete and Reliable Handbook. 93 s.

Korhonen, A. & Mikkola, M. 2005. Suomen Metsästyskoirat. S. 104 - 107.